

Der vil blive udarbejdet særlige blanketter til brug for opgørelsen til statsskattedirektoratet.

På lidt længere sigt, hvor der kan blive tale om betaling af meget betydelige afgiftsbeløb, kan det af hensyn til afgiftens virkning på penge- og kapitalmarkedet overvejes at gå over til indbetaling i flere rater for de afgiftspligtige, hvis indbetalinger har særlig vægt. Der er derfor givet ministeren for skatter og afgifter adgang til at bestemme, at visse afgiftspligtige fra 1985 eller senere i stedet skal indbetale a conto afgiften kvartalsvis. Der skal i så fald også ske en tilpasning af reglerne om forrentning.

Til § 13

Efter bestemmelsen påhviler pligten til at indsende opgørelse over det forventede afgiftsgrundlag for de individuelle opsparingsordninger det pågældende pengeinstitut. Opgørelsen omfatter alle afdelinger og filialer under det pågældende pengeinstitut. Disse opsparingsordninger findes i banker, sparekasser, andelskasser og i visse forsikringselskaber og pensionskasser.

De opsparingsformer, der er omfattet af afgiftspligten, er følgende:

- 1) pensionsopsparingskonti,
- 2) selvpenioneringskonti,
- 3) indekskonti og
- 4) konti efter pensionsbeskatningslovens § 42.

Pengeinstituttet foretager en samlet opgørelse for hver af de nævnte opsparingsformer. Selv om det er de enkelte kontohavere, der er afgiftspligtige, skal opgørelsen dog ikke indeholde nogen fortegnelse over disse.

Der gælder samme frister for indsendelse og opgørelse af a conto afgiften som for forsikringselskaberne og pensionskasserne, jfr. dog stk. 2.

Pengeinstituttet hæver a conto afgiften på den enkelte afgiftspligtiges opsparingskonto og giver den pågældende kontohaver meddelelse herom. Af hensyn til pengeinstitutternes administration er det bestemt, at afgiften skal hæves en uge for den sidste rettidige indbetalingsdag. Renten for den mellemtilfældige uge tilfalder således pengeinstituttet.

Pengeinstituttet kan benytte det opgjorte afgiftspligtige afkast for året for afgiftsåret som udgangspunkt for opgørelsen af det forventede afkast i afgiftsåret. For nyttilkomne kontrakter må der dog altid foretages et skøn over afkastet i afgiftsåret. For kontrakter, der er ophævet inden den 15. juli, er der sket endelig afregning ved ophævelsen, jfr. §

16, og der skal ikke tages hensyn til disse kontrakter ved opgørelsen af det forventede afkast.

Efter stk. 2 er der givet pengeinstituttet adgang til for rene kontantkonti uden tilknyttede værdipapirbeholdninger at vælge endelig betaling af afgift i afgiftsåret. I så fald skal opgørelsen omfatte perioden 1. december i året forud for afgiftsåret til og med den 30. november i afgiftsåret. Opgørelsen skal i disse tilfælde indsendes og afgiften betales senest den 15. december i afgiftsåret. Som følge af, at indbetaling af afgiften sker 5 måneder senere end for de afgiftspligtige i øvrigt, skal der i tillæg til afgiften betales en rente af afgiften for tiden fra den 15. juli, til afgiften betales. Dette rentetillegg kan fradrages i afgiftsgrundlaget. Hvis betaling sker efter den 15. december, svares der morarente efter § 19. Reglerne i stk. 2 gælder ikke for puljeordninger og ordninger med individuelle værdipapirdepoter.

Pengeinstituttet kan enten straks ved ordningens start eller på et senere tidspunkt vælge at indbetale afgiften endeligt i afgiftsåret.

Ved overgang til endelig betaling af afgift i afgiftsåret skal der for det første år alene medregnes de påløbne renter fra den 1. januar i afgiftsåret til den 30. november i samme år.

Ved anvendelse af overgangsreglen i § 8, stk. 8, træder i disse tilfælde indeståendet den 30. november i afgiftsåret i stedet for indeståendet ved udgangen af afgiftsåret.

Adgang til at afregne afgiften endeligt i afgiftsåret gælder som nævnt alene rene kontantkonti. Valget gælder for samtlige afgiftspligtige kontantkonti i det pågældende pengeinstitut. Der kan således ikke vælges forskellige ordninger for kontantkonti i samme pengeinstitut. Et pengeinstitut, der har valgt at foretage endelig afregning i afgiftsåret, kan ikke senere gå tilbage til betaling af a conto afgift.

For pensionsopsparingskonti med værdipapirdepoter er det ikke sikkert, at der er kontante midler på kontoen til dækning af a conto afgiften. Pengeinstituttet skal uanset at der ikke er dækning på kontoen, hæve afgiften. Kontoen kan således overtrækkes. Den afgiftspligtige forrenter det beløb, hvormed kontoen er overtrukket, med den rentesats, der i øvrigt gælder ved tilskrivning af renter på kontoen. Kontohaveren skal have meddelelse om, med hvilket beløb kontoen er overtrukket.